

Komen tot de genadetroon

Robert Traill

uitgave van:

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 21

1. Alzo lief heeft God de wereld gehad	Charles Haddon Spurgeon
2. Mediteren over God	William Bridge

Jaargang 21 – nummer 3 – februari 2019

Toelichting foto omslag

Soms moet het extra onderstreept worden om ons over te halen om binnen te komen: 'Welkom'. Welkom thuis, welkom in de winkel. Welkom. Als het gaat om de nodiging om te komen tot Gods genadetroon, hebben wij mensen vaak ook een extra aanzet nodig. De schrijver van de Hebreeënbrief heeft ons die gegeven. Traill zet er met deze preek een uitroepeten achter: 'Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.'

.

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: *Sermons concerning the throne of grace. Sermon II.*
Bron: R. Traill, *The Works of The late Reverend Robert Traill, A.M.*, vol. I, Glasgow 1775.

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Komen tot de genadetroon

Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.

Hebreeën 4:16

De aansporing in deze tekst geeft antwoord op vier belangrijke vragen die gewoonlijk leven in het hart van degenen die oprecht tot God naderen.

Waar kunnen we Hem vinden? We kunnen Hem vinden op een troon van genade. Zoek Hem nergens anders, want nergens anders is Hij te vinden.

Hoe moeten we tot deze troon komen? We moeten vrijmoedig en met vertrouwen komen.

Wat is de grond voor deze vrijmoedigheid? Om vrijmoedig tot God te kunnen naderen, heeft een zondaar een duidelijke en vaste grond nodig. Naar deze grond verwijst de apostel met het woord 'dan', wat hier betekent: 'daarom'. Waarom? Vanwege onze grote Hogepriester, de Zoon van God, in de hemel (vers 14 en 15). Vaak wordt benoemd en beleden dat alle mensen zondaren zijn en dat een zondaar alleen door God aangenomen kan worden door Jezus Christus. Toch kan ik u ervan verzekeren: wanneer iemand ziet en weet wat het betekent om een zondaar te zijn, en daarnaast weet Wie God is, dan is het bijzonder moeilijk om te geloven dat het mogelijk is dat zo'n zondaar en zo'n God elkaar ooit in vrede zouden ontmoeten. Iemands ongefundeerde opvattingen en meningen over Jezus Christus zullen als sneeuw voor de zon verdwijnen wanneer hij werkelijk zicht krijgt op de zondigheid van de zonde en op de majesteit van de God Die door die zonde wordt vertoornd.

De laatste vraag is: *Wat zullen we ontvangen door tot God te komen? En om welke reden zouden we komen?* Wanneer we komen, zullen we de

grootste zegeningen ontvangen: genade en barmhartigheid. Deze zegeningen omvatten alles wat nodig is om een zondaar zalig te maken.

Over de eerste vraag heb ik gisteren al gesproken. God heeft een troon der genade opgericht in het Evangelie en wij worden uitgenodigd om daarheen te komen. We hebben het gehad over wat deze troon der genade is. We zagen ook dat deze troon der genade onderscheiden moet worden van alle andere tronen van God waarover in het Woord gesproken wordt. Tot de troon van Zijn grote heerlijkheid kan geen enkel schepsel ooit komen. De troon van Zijn gerechtigheid is een ontzetting voor alle zondaren; laten we bidden dat we nooit voor deze troon hoeven te verschijnen (Ps. 143:2). Hij die zou aanbieden om voor deze troon te verschijnen en zich daar te verdedigen, zou een trotse en onwetende dwaas zijn, want hier worden alle daden en woorden strikt beoordeeld door de wet en de gerechtigheid. Deze wet is een eeuwige veroordeler van alle zondaren. Er is ook nog de troon van de Rechter op de laatste dag. Hoewel deze troon er nu nog niet staat, zal hij er zeker komen. Wij weten niet hoe snel, en we moeten ons erop voorbereiden om voor deze troon te verschijnen (2 Kor. 5:9-10).

In tegenstelling tot de Rechters troon is de troon der genade de genadige verschijning van God in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende (2 Kor. 5:18-19). Dit is het licht van de heerlijkheid van Gods genade die schijnt in het aangezicht van Jezus Christus (2 Kor. 4:6). In onze tekst worden we vermaand en aangemoedigd om te komen tot deze troon der genade, en tot God in Christus Die vanaf deze troon Zijn genade uitdeelt.

In de bespreking van deze tekst wil ik:

1. bewijzen dat iedereen moet komen;
2. laten zien wie er zullen komen;
3. laten zien wie er in het bijzonder welkom zijn.

1. Iedereen behoort tot de troon der genade te komen

Alle zondaren die over de troon der genade horen, dienen van dit grote voorrecht gebruik te maken en de genieting van Gods genade en barmhartigheid in Jezus Christus te zoeken. Dit moet ten eerste omdat wij niet op een andere manier tot God kunnen naderen die Hem aangenaam is. 'Niemand komt tot de Vader, dan door Mij', zegt Christus (Joh. 14:6). Door het licht der natuur leren alle mensen in zekere mate dat er een God is. Iedereen weet iets van 'Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid' (Rom. 1:20) en iedereen weet dat deze God aanbeden moet worden. Dit is de reden dat allerlei soorten heidenen iets aanbidden terwijl ze toch zonder God leven, omdat ze zonder Christus zijn en daarom zonder hoop in de wereld (Ef. 2:12). Er is nooit iemand tot God gekomen om genade en er is nooit een verzoek genadig door Hem ingewilligd, anders dan bij deze troon der genade. Dit zal en kan ook nooit gebeuren. Wat er dus ook gezegd mag worden over de ijverige toewijding en de morele overtuigingen en gewoonten van de heidenen, niemand van hen heeft ooit een gebed gedaan dat God kon aannemen. Niemand van hen heeft een genadig antwoord van Hem gekregen. En dat niet alleen omdat ze een onbekende God aanbidden (Hand. 17:23; Gal. 4:8), maar vooral omdat ze Hem niet aanbidden bij deze troon der genade. Alleen bij de troon der genade kan er gemeenschap met God zijn. God kan niets in genade geven aan mensen en niets in genade aannemen van mensen, behalve bij deze troon der genade.

De tweede reden waarom alle mensen tot deze troon behoren te komen, is dat iedereen de zegeningen die hier uitgedeeld worden nodig heeft. Als iedereen dezelfde dringende behoeften heeft en er maar één plaats is waar daarin voorzien wordt, dan moeten alle mensen daarheen gaan. Iedereen heeft de zegeningen die bij de troon der genade uitgedeeld worden even hard nodig. Elke man, elke vrouw, jong of oud, rijk of arm, iedereen is even behoeftig, want iedereen heeft de barmhartigheid en genade van God onuitsprekelijk hard nodig. Sommigen hebben wel een helderder zicht op en besef van wat zij nodig hebben dan anderen (en dat is genade). Maar

de echte behoefte is voor iedereen gelijk. Iedereen die geen vergeving heeft ontvangen, moet bij deze troon der genade vergeving ontvangen. Maar slechts weinigen waarderen vergeving totdat ze het krijgen, en slechts weinigen schatten Gods genade op waarde totdat ze deze ontvangen. Voelt u dat u behoefte hebt aan dat wat bij deze troon gegeven en gekregen wordt? Kom dan! De wet dondert en brult tegen u opdat u zou zien dat u hierheen moet komen om te ontvangen wat de wet niet kan geven. De wet kan niet verhinderen dat u het ontvangt en kan het u ook nooit afnemen als u het gekregen hebt. Denkt u in uw hart dat u de meest behoeftige persoon bent op de hele wereld? Denkt u dat u meer genade en barmhartigheid nodig hebt dan een zondaar ooit ontving? Kom dan des te eerder, des te sneller. De meest behoeftige ziel, de meest hongerige zondaar, de mens die het meest begerig is naar Gods genade moet als eerste komen aan Christus' deur en het hardst smeken. Is er iemand die niet behoeftig is? Helaas, velen denken dat, maar niemand is het werkelijk. Zult u dan komen uit honger en gebrek? Merkbare honger, een gevoel en besef van uw nood, een verlangen naar genade en barmhartigheid, dat alles kan Christus u geven. Velen die belijden Hem te kennen, weten hier helaas niet van.

Als derde wil ik u zeggen dat het bevel alomvattend is, voor iedereen die het hoort. Zoals de apostel zegt: Deze dingen zegt de wet tegen hen die onder de wet zijn (Rom. 3:19). Zo mag ik zeggen: Dit zegt het Evangelie tegen iedereen die haar geluid hoort: Kom tot de troon der genade! Het is niet om het even; God gebiedt alle mensen om te komen. Ons wordt bevolen te geloven (dat is: te komen; 1 Joh. 3:23). Bent u bang om te komen? God sprak tot de aanvoerder van Israël: 'Heb Ik het u niet bevolen?' (Joz. 1:9). Kunnen wij Gods gezag in de wet aanvaarden en Zijn gezag in het Evangelie ontkennen? Is Hij niet in wet en Evangelie dezelfde God? Hij Die u gebiedt geen andere goden te dienen, gebiedt u ook te geloven in Zijn Zoon Jezus, Die 'de waarachtige God, en het eeuwige Leven' is (1 Joh. 5:20). Als het u niet bevolen was om tot de troon der genade te komen, dan zou het geen zonde zijn wanneer u niet zou komen. Wie zou durven zeggen dat dit bevel niet is gegeven? Niet geloven in Jezus Christus

is de grote Evangelie-zonde, want geloven in Hem is de grote Evangelie-plicht en het grote Evangelie-werk (Joh. 6:29).

Eerste tegenwerping: Maar ik ben bang dat Hij het mij niet beveelt. Anderen gebiedt Hij het misschien, maar niet zo'n afschuwelijk dood schepsel als ik ben.

Antwoord: Bent u slechter dan anderen die Hij dit gebod heeft gegeven? 'Gij nu hebt met veel minnaars gehoereerd, keer nochtans weer tot Mij, spreekt de HEERE' (Jer. 3:1,4,5). Dergelijke praktijken zouden uw land grotelijks ontheiligen, zegt de Heere. Maar met zulke mensen wil Hij genadig handelen bij Zijn troon der genade. Bent u slechter dan 'ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt'? (Openb. 3:17). De Koning van deze troon beveelt deze mensen tot Hem te komen, hoewel Hij het liefdevol een 'raad' noemt in plaats van een bevel (Openb. 3:18). Hier kunnen we Zijn twee Namen bij betrekken: Wonderlijk en Raad (Jes. 9:5).

Tweede tegenwerping: Maar Christus roept en nodigt degenen die vermoeid en belast zijn (Matth. 11:28) en de dorstigen (Jes. 55:1). Zo iemand ben ik niet. Daarom gebiedt Hij mij niet om te komen.

Op deze tegenwerping wil ik vier antwoorden op geven. Ten eerste: verwacht u ergens enige genade, behalve bij deze troon der genade? Denkt u dat u het zelf bij elkaar kunt werken en dan bij Hem kunt komen om nog meer te ontvangen? Of dat u ergens anders het begin kunt krijgen en dan tot Christus kunt komen voor de rest? Dit onthult uw trots en uw onwetendheid over de totale verdorvenheid van uw natuur. Het onthult uw onmacht om enig goed te doen. Deze gedachten laten uw onwetendheid aangaande de vrije genade van God zien. Die vrije genade toont Zijn heerlijkheid omdat het de oorspronkelijke oorzaak is van al het goede dat voor ons gedaan is en in of door ons gewerkt wordt.

Ten tweede heeft Christus nooit iemand geboden om iets te zijn of te doen zonder Hem, om hem vervolgens tot Hem te laten komen

om van Hem meer te ontvangen. Christus roept mensen zoals ze zijn wanneer Hij hen vindt, en maakt hen zoals Hij ze wil hebben. Hij begint het goede werk in hen en voleindigt dat (Fil. 1:6).

Ten derde: deze en veel soortgelijke oproepen en uitnodigingen beperken de algemene geldigheid van het Evangeliegebod niet. Ze worden juist genadevol toegepast op degenen die geneigd zijn te denken dat juist zij van de uitnodigingen zijn uitgezonderd. Wat komt vaker voor dan zulke ongelovige redematies: 'Op mij ligt een enorme lading zonden; ik heb mijn tijd, kracht en geld in zonde en ijdelheid besteed; ik ben vermoeid geraakt omdat mijn weg steeds weer zo sterk van de Heere afwijkt en daarom zal de Heere mij niet willen aannemen'? Omdat zoveel mensen dit denken, worden juist zij bij name door de Heere genoemd en worden zij in het bijzonder geroepen.

Laat daarom niemand, wie hij ook was of is, denken dat hem niet wordt geboden tot deze troon der genade te komen. Aanvaard het bevel als een onderpand, leg het op uw geweten, gehoorzaam eraan. Neem het aan als een bevel aan u persoonlijk en wees nooit bang dat u niet welkom zult zijn. Kunt u zeggen: 'Heere, niemand in de hel heeft meer behoefte aan Uw reddende genade dan ik; geen zondaar is onwaardiger dan ik; maar omdat U mij gebiedt te komen, kom ik om te smeken en te ontvangen'? Hij zal u liefdevol ontvangen. 'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen' (Joh. 6:37). Deze tekst is voor veel verdrinkende zondaren een anker geweest.

Mijn vierde antwoord is dat iedereen tot de troon der genade behoort te komen omdat de welkomstbelofte zo alomvattend, uitgestrekt en oneindig is voor allen die komen. Het bevel van God is een onderpand en een grond voor onze gehoorzaamheid, en de belofte is een grond om op te vertrouwen. De belofte is Gods grote middel om geloof te werken; het geloof is dat wat God door de belofte in de ziel van een mens werkt. Als God de belofte van het Evangelie neemt en deze door de kracht van Zijn genade toepast aan de ziel, dan geeft dat een blijvend teken en bewijs. Dat is geloof. De belofte komt als de belofte van een trouwe God Die niet kan liegen.

De belofte belooft een grote zaligheid aan een groot zondaar. Als de zondaar de waarheid en betrouwbaarheid van de belofte ziet en voelt, dan gelooft hij.

Deze belofte van God moet gepreekt worden aan een ieder die het Evangelie hoort. Of beter: deze belofte is het Evangelie. De Heere zal deze belofte krachtdadig toepassen zoals het Hem goeddunkt. De apostel Petrus moedigde zulke zondaren aan tot de troon der genade te komen, namelijk een menigte bloeddorstige moordenaars van de Zoon van God. Als er iemand in de wereld niet had mogen komen, waren zij het wel geweest. Maar het Woord dat Petrus verkondigde raakt hun ziel en ze roepen het uit: 'Wat zullen wij doen?' Geen wonder dat ze dit zeiden; zij hoorden de roep van Christus' bloed in hun geweten. De apostel zei tegen hen: 'Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen' (Hand. 2:38). Hun zonde was erg groot, en het was ook een unieke zonde die alleen zij begaan hebben; voor of na hen heeft niemand zich hieraan schuldig gemaakt. Iedere roep van onschuldig bloed is een verschrikkelijke kreet. Maar deze roep was erger dan alle moorden die ooit in de wereld gepleegd zijn. Dit was moord op de Zoon van God; ze hadden de Vorst des levens gedood. Het was alles wat de duivel en de goddeloze wereld konden doen om de keel van het Evangelie en van al Gods uitverkorenen door te snijden. Deze goddeloze daad werd tegen Christus gedaan, omdat Hij hen leerde dat Hij de Zoon van God was en dat Hij van de Vader kwam om de Zaligmaker der wereld te zijn. En toch zegt de apostel tegen hen, bekeert u en wordt gedoopt in Zijn Naam, tot vergeving van deze zonde. U, die Zijn bloed aan uw handen hebt en daardoor zo vreselijk schuldig staat, laat u dopen in Zijn Naam tot vergeving van die schuld en alle andere.

Deze oproep tot berouw over hun schuld aan Christus' bloed was duidelijk een eis om in Hem te geloven. Ze moesten niet alleen geloven dat Hij de Heere Christus was Die zij in hun ongeloof hadden gedood, maar ook dat zij door dat bloed vergeving konden ontvangen, als ze door het geloof de toevlucht tot Hem zouden nemen. Petrus werd er

samen met zijn broeders door de hogepriester van beschuldigd dat ze Jeruzalem hadden vervuld met de leer van Christus met de bedoeling Zijn bloed op hen te brengen (Hand. 5:28). In de raad preekte deze apostel toen: 'Deze heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekering en vergeving der zonden' (Hand. 5:31). Hij geeft hen opdracht om op Christus te zien. Christus wil hen berouw geven en vergeving van al hun zonden. De grootste van al hun zonden sluit hij hier niet uit, maar nadrukkelijk erbij in: zij hadden Christus gedood en Hem aan het kruis gehangen. Dit deden ze met hun goddeloze handen (Hand. 2:23) en met harten die net zo goddeloos waren als hun handen.

Toch preekte Petrus Christus. Hij herinnerde zich goed het bevel van Zijn Heere: bekering en vergeving der zonden moesten in Zijn Naam gepreekt worden aan alle volken, beginnende bij Jeruzalem (naar Luk. 24:47). Zijn argument is: 'Want u komt de belofte toe, en uw kinderen' (Hand 2:39). Hadden ze dan de Erfgenaam en het Fundament van alle beloften niet gedood? Hadden ze niet gedaan wat ze konden om alle recht op de beloften te verliezen? Jawel, maar toch nodigt Petrus hen om tot de troon der genade te komen, omdat de belofte hen desondanks toekomt. De belofte van genade en redding door Jezus Christus is het touw en koord dat God uitwerpt naar zinkende zondaren. Het Evangelie biedt deze belofte aan iedereen aan. Het is waar dat de Heere met deze belofte specifieke personen op het oog heeft, maar Zijn wil daarin is verborgen en volkomen onbekend voor iedereen *totdat* de belofte zelf wordt aangenomen door het geloof of uiteindelijk afgewezen in ongeloof.

In Jeremia 38 vers 7-13 laat Ebed-Melech een touw zakken om Jeremia uit de kuil te trekken. Die koorden hadden hem nooit uit de kuil kunnen trekken als Jeremia ze niet onder zijn oksels had gedaan en als zijn vriend hem niet naar boven had getrokken. Jeremia deed dit en waagde zich aan dit middel ter ontsnapping. Hij waagde zich aan de kracht van het koord en aan de betrouwbaarheid van zijn vriend. Als een van beide had gefaald, was hij misschien gevallen en had hij zijn nek gebroken. Of hij was bleven steken in het slijk en gestorven

in de put. Zo is het hier ook. De belofte van redding is een grote zekerheid, maar alleen voor degenen die het erop wagen en erop vertrouwen. Wie Gods belofte in Christus vertrouwt, zal ontdekken dat Hij in staat is heel hun last te dragen, hoe zwaar die ook is. Leg daarom deze warme belofte aan uw koude hart, en door de zegen van de Heere zullen leven en warmte in u komen. Test de kracht van de belofte door heel uw last erop te werpen. De belofte zal nooit onder u wegzinken en u zult niet sterven doordat de belofte faalt.

Christenen geloven dat de beloften van God een gezegende akte zijn (en dat zijn ze inderdaad). Maar slechts weinigen zien de beloften als Gods opgetekende en aangeboden waarborg aan de mens. Door dit middel werkt Hij het geloof in Zijn uitverkorenen. En omdat het aanbod van de beloften in het Evangelie aan allen gedaan wordt, hebben ongelovigen geen excuus. Zondaren komen om onder het Evangelie; niet omdat er geen koord van redding naar hen wordt uitgeworpen, maar omdat zij ofwel de put liefhebben waarin zij zich bevinden, of Gods betrouwbare beloften van redding door Christus niet kunnen geloven tot hun behoud.

In ons eerste punt heb ik dus bewezen dat iedereen tot de troon der genade moet komen, of tot God in Christus Die op die troon zit. We kunnen niet op een andere manier tot God naderen. Iedereen heeft deze troon en de zegeningen die daar worden uitgedeeld nodig. We hebben het gehad over Gods algemeen geldende oproep en bevel om te komen en over de algemeen geldende belofte aan ieder die komt. Dit alles bewijst dat iedereen tot deze troon behoort te komen.

2. Hoewel het ieders plicht is om te komen, komen er slechts weinigen

We zullen nu zien wie er daadwerkelijk tot de troon der genade komen. Voor deze mensen hebben we twee uitdrukkingen. Ten eerste zijn het degenen die de Vader aan de Zoon heeft gegeven. Zij allemaal, en zij alleen, zullen tot deze troon der genade komen. 'Al wat Mij de Vader

geeft, zal tot Mij komen', zegt Christus (Joh. 6:37). 'Gij gelooft niet; want gij zijt niet van Mijn schapen' (Joh. 10:26). De grote bron van elke krachtdadige roeping en het daadwerkelijk komen van mensen tot Christus is deze: degenen die verordineerd zijn tot het eeuwige leven geloven, en verder niemand. Het zou uitermate ongepast zijn als het boek des levens geopend zou worden voor een prediker van het Evangelie, en door hem gelezen werd.

Ik geloof niet dat dit boek ooit voor een apostel geopend is met betrekking tot anderen. Dan hadden ze kunnen zeggen, kijkend naar de menigte tot wie ze preekten: 'Deze zijn bestemd voor het eeuwige leven en deze worden voorbijgegaan.' Zij waren gelukkig onwetend wat betreft dit verborgen voornemen van God en boden redding aan door Jezus Christus aan ieder die hen hoorde. Zo zegt Paulus: 'Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Deze u vergeving der zonden verkondigd wordt; en dat van alles waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Deze een ieder, die gelooft, gerechtvaardigd wordt' (Hand. 13:38-39). Toen hij hen dit goede nieuws verkondigd had, waarschuwde hij hen: 'Ziet dan toe, dat over u niet komt, wat gezegd is in de profeten: Ziet, gij verachters, en verwondert u, en verdwijnt' (vers 40-41a). Na herhaalde waarschuwingen van Paulus staat er dan: 'Er geloofden zovelen, als er verordineerd waren tot het eeuwige leven' (vers 48). Een zeer geachte godgeleerde maakte de ernstige toepassing dat alle uitverkorenen van God op dat moment in die plaats vergaderd werden door Paulus' prediking. De genade van de uitverkiezing is de bron van het geloof (2 Thess. 2:13; 1 Petr. 1:2), maar deze genade van de verkiezing is alleen zichtbaar in de gave en het licht van het geloof.

We hebben nog een andere uitdrukking voor de mensen die tot de troon der genade komen: alle mensen die door de Vader getrokken worden, en alleen deze mensen, zullen komen. 'Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Er is geschreven in de profeten: En zij zullen allen van God geleerd zijn. Een ieder dan, die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij' (Joh. 6:44-45). Hier zien we

twee algemene waarheden: niemand kan komen, tenzij hij getrokken wordt; en: iedereen die getrokken wordt, komt.

De eerste waarheid veroordeelt de kracht van de natuur, de laatste benadrukt de kracht van Gods genade. De totale onmacht van onze natuur en de almacht van de genade in de zaligheid van de mens zijn struikelblokken voor alle goddelozen, maar fundamenten in de christelijke leer. De ene waarheid legt de mens in het stof, de andere richt hem op op het nieuwe fundament van Gods genade. Als God een zondaar tot Christus wil trekken en hem een gelovige wil maken om hem te redden, dan onderwijst Hij hem op een verborgen manier en door een sterke hand. Hij fluistert in zijn hart de uitnemendheid van de Heiland en de grootheid van zijn verlossing. Hierdoor zal de verloren zondaar zeker tot Christus komen. En net zo zeker wordt hij dan door Hem verwelkomd en gered.

3. Wie is er welkom?

Zeker, ieder die komt zal welkom zijn. Het Woord betuigt dit overal en iedereen die het ooit heeft geprobeerd, heeft het waarheid bevonden en daarvan getuigd uit eigen ervaring. De Zoon weigerde niemand die Hem door de Vader gegeven was, naar Hun eeuwige raad. Hij nam het op Zich om ieder van hen te redden. Zo worden allen, en zij alleen, welkom geheten die door de Vader getrokken en gewillig gemaakt zijn om tot Christus te komen (Joh. 6:37). Hij kent Zijn schapen als ze door de bergen zwerven (Joh. 10:16, 27-28) en Hij ontvangt hen. Als de Vader verloren schapen naar huis drijft, naar hun grote Herder, kent Christus hen al voordat Hij de schaapskooi voor hen opendoet. Omdat Hij hen kent, laat Hij hen binnen, zodat ze de weide vinden en zich kunnen voeden met Hem en Zijn genade tot het eeuwige leven.

Maar sommigen zijn bijzonder welkom bij Christus en zij haasten zich naar de troon der genade. Bijvoorbeeld degenen die komen omdat ze niets anders kunnen. Ze komen tot de troon der genade als hun laatste redmiddel: 'Wij weten niet, wat wij doen zullen; maar

onze ogen zijn op U', zei Josafat (2 Kron. 20:12). Het meest oprechte en sterke geloof wordt beoefend waar iemand geen enkele steun heeft om op te leunen, behalve God.

Geloven wordt ook wel vluchten genoemd: 'wij namelijk, die de toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde hoop vast te houden' (Hebr. 6:18). Nu, wie vlucht er? Alleen hij die niet langer meer kan standhouden. Iemand die zijn tegenstander en het gevaar niet meer aan kan. Hij heeft geen hoop meer op overwinning door zijn eigen kracht; daarom slaat hij op de vlucht. Het is de grote zonde van mensen om te proberen elders te zoeken wat alleen hier te vinden is: barmhartigheid en genade. Maar het is de allergrootste zonde om alles verloren te achten terwijl de troon der genade er nog staat en terwijl de Heere mensen nog roept om daarnaartoe te komen. Wees diep vernederd en bedekt met schaamte, maar kom desondanks. Zo verdorven is ons hart, en de Heere ziet dat goed: als zondaars ergens anders genade en barmhartigheid konden vinden, dan zouden ze daarvoor nooit tot de troon der genade komen. Christus is het *laatste* redmiddel voor een zondaar in nood. Maar toch, gezegend zij Zijn Naam: Hij heet een ieder die komt welkom. De vrouw die veel middelen had geprobeerd voordat ze tot Christus kwam, verging het goed toen zij uiteindelijk kwam (Mark. 5:25-34).

Ook zij zijn in het bijzonder welkom die het vaakst komen en om de grootste dingen vragen. Het is anders dan bij het uitnodigen van vrienden of belangrijke mensen op aarde. Daar ben je misschien welkom als je af en toe komt en om kleine dingen vraagt. Maar als je dagelijks komt en grote dingen vraagt en steeds grotere verzoeken doet, dan zijn ze je snel zat. Maar wat zegt de Koning op deze genadetroon? 'Tot nog toe hebt gij niet gebeden in Mijn Naam; bidt, en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij' (Joh. 16:24). Had den ze vroeger niet om grote dingen gevraagd? Dat Hij Zijn Woord aan hen zou uitleggen (Matth. 13:36), dat Hij hen zou leren bidden (Luk. 11:1), dat Hij hun geloof zou vermeerderen (Luk. 17:5). Maar dit alles was als niets voor Christus. Dit was niets vergeleken met de grote dingen die Hij kon geven en die zij nodig hadden. Dit is een

belangrijke uitspraak van Christus: Vraag nog meer en u zult meer ontvangen, tot uw vreugde vervuld is.

De reden waarom onze zielen niet vol vreugde zijn, is dat onze monden leeg zijn van gebed. Christus heeft drie liefdestwisten met Zijn volk. Ten eerste dat ze niet vaak bidden en geen grote dingen vragen. Ten tweede dat ze niet ontvangen wat Hij zo graag wil geven. Onze kleine vaten kunnen geen grote stromen van de bron van levend water bevatten. Ten derde dat ze Hem niet eren voor wat ze ontvangen. Onze lofprijzing komt Hem toe. En dit is onze plicht en een grote zegen. Gebed en lofprijzing openen het hart om meer te ontvangen van Christus' volheid.

Ook zijn bijzonder welkom degenen die bij de troon der genade komen om er te blijven, vastbesloten daar nooit meer vandaan te gaan; zij die niet alleen komen als ze in nood of in de engte zijn, maar die komen om er te wonen. Onze Heere vertelde verschillende gelijkenissen om ons aan te moedigen voortdurend naar de troon der genade te gaan (Luk. 11:5-13 en 18:1-8). Jakob was een gezegend man en hij kende de wijze van dit hof goed, toen hij met de engel worstelde (Gen. 32:24-30). Die engel was de Koning van de troon der genade (Hos. 12:3-5). Na een lange nacht worstelen, met gewezen en smekingen, zei de Heere: 'Laat Mij gaan, want de dageraad is opgegaan' (Gen. 32:26). Jakobs antwoord: 'Ik zal U niet laten gaan', klinkt alsof hij slechte manieren heeft in het spreken tot God. Hij zegt niet: 'Hoe kan ik U vasthouden? Als U wilt gaan, kan ik U onmogelijk tegenhouden! Kan een man God tegenhouden als Hij wil gaan? Maar Jakob kende zijn Tegenpartijder en begreep dat Hij hem uitprobeerde, of hij Hem zou laten gaan zonder een zegen. 'Nee', zegt Jakob, 'als U mij toestemming vraagt om te gaan, zal ik die niet geven. Laat de dag aanbreken en de volgende nacht komen; de grote Zegenaar en de kreupele Jakob zullen niet met Jakobs toestemming zonder een zegen scheiden.' En hij behaalde de overhand.

Jakob had de zegen van zijn vader ontvangen door een list van zijn moeder (Gen. 27). Later bekrachtigde zijn vader deze zegen (Gen. 28:3-4). Hij had de zegen van de Heere ontvangen (Gen. 28:13-16)

en ook die werd vernieuwd toen de Heere hem riep om naar Kanaän terug te keren (Gen. 31:3). Nu was hij opnieuw in nood en had hij een nieuwe zegen nodig. Hij worstelde erom en verkreeg hem. Laat al het zaad van Jakob hem hierin navolgen; dan zullen ze ook delen in zijn zegening en gevoed worden met de erfenis van hun vader Jakob (zoals Jes. 58:14 zegt).

4. Nog enkele overwegingen

Om de aansporing in onze tekst te benadrukken, zal ik u nog een paar overwegingen meegeven.

a. Dit is een zeer groot voorrecht

Er is een troon der genade opgericht voor zondaren en aan hen bekendgemaakt. Overweeg de grootsheid van dit voorrecht. Deze troon is alleen voor zondaren opgericht; hij is nooit voor anderen bedoeld. Een troon der genade veronderstelt dat er schuldige zondaren zijn die voor de troon zullen staan om daar het goede te ontvangen. De grootsheid van dit voorrecht is duidelijk als u de toestand van de gevallen mens vergelijkt met de toestand van gevallen engelen. Ook het verschil tussen hen die het Evangelie kennen en zij die het niet hebben, maakt de grootsheid van dit voorrecht duidelijk.

Het verschil tussen gevallen mensen en gevallen engelen

Vergelijk de toestand van de gevallen mens eens met die van gevallen engelen. Gij 'hebt hem een weinig minder gemaakt dan de engelen' (Ps. 8:6). Wat dit ook betekent, twee dingen zijn wel duidelijk: ten eerste was de mens oorspronkelijk van lagere waardigheid dan de engelen en ten tweede is de mens geschapen kort nadat de engelen geschapen waren. Het kan niet lang daarna geweest zijn, want de hele oude schepping werd in zes dagen volledig voltooid. De engelen die vielen, zijn zo zondig en ellendig dat we niets goeds over hen kunnen zeggen. Toch waren ze in hun oorspronkelijke staat een zeer heerlijk deel van de schepping. Toen ze zondigden, werd er echter geen troon der genade voor hen opgericht. God

spaarde de engelen die gezondigd hadden niet, maar wierp ze in de hel (2 Petr. 2:4). Maar voor de uitverkorenen spaarde Hij Zijn eigen Zoon niet (Rom. 8:32). De duivelen (want dat werden ze door de zonde) waren direct na hun zondigen zodanig verdoemd als ze altijd zullen zijn. Ik zeg niet dat dit oordeel direct geheel voltrokken werd, want het schijnt dat hun volledige pijniging bewaard wordt tot de laatste dag (Jud.:6; 2 Petr. 2:4). 'Zijt Gij hier gekomen om ons te pijnigen voor de tijd?' (Matth. 8:29), zeggen ze tegen Christus. Geen wonder dat de duivel zo'n vijand is van het Evangelie van de redding van de mens en een hater van de troon der genade. Het verbazingwekkende is dat mensen zich door satan laten misleiden om dit grote voorrecht te verachten en te minachten. Laat christenen deze verbazingwekkende verschijning van Gods genade opmerken: deze genade ging alle gevallen engelen voorbij en nam de gevallen mens aan. Inderdaad niet alle mensen, maar een groot aantal, zoals op een dag duidelijk zal worden. 'Want waarlijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad van Abraham aan' (Hebr. 2:16).

Het verschil tussen mensen met en zonder het Evangelie

Overdenk eens wat een groot voorrecht het is dat dit aan u geopenbaard is. U kent het Evangelie, maar het grootste deel van de wereld kent het niet. Zij kunnen de waarheid van God die in het Woord is geopenbaard niet aannemen; Zijn waarheid betreffende de soevereiniteit van Zijn genade in de verkiezing, en de werkzaamheid van de onderscheidende genade in de roeping. Zij moeten dezelfde soevereiniteit in werking zien in het uitdelen en onthouden van de genademiddelen zoals het Hem behaagt.

Helemaal niet weten dat er een troon der genade is, maakt mensen net zo ellendig alsof er daadwerkelijk geen troon der genade is. Mensen die nooit van Christus hoorden, moeten vergaan. Het is een ijdele droom dat de werkzaamheid van Christus' dood toegepast kan worden en heilzaam kan zijn voor de redding van volwassen personen die nooit van Hem hebben gehoord. Er is geen zaligheid voor mensen, behalve door Jezus Christus. Alleen door het Woord der waarheid, het Evangelie van onze zaligheid (Ef. 1:13) kunnen

we hiervan weten of hier deel aan hebben. Christus en Zijn Naam gaan samen. Er is geen zaligheid in iemand anders, Hij is de enige Zaligmaker. 'Want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden' (Hand. 4:12). Er is geen andere manier om door Hem zalig te worden dan door Zijn Naam te horen en in Zijn Naam te geloven. 'Hoe zullen zij in Hem geloven, van Wie zij niet gehoord hebben?' (Rom. 10:14). Het is een wonderlijke genade om van Hem te horen. Maar wee hun die horen, maar niet geloven. Niemand kan geloven zonder te horen (Rom. 10:17). Maar helaas, velen horen en geloven niet (Jes. 53:1).

b. Grote zegeningen

Er is een troon der genade voor ons opgericht en aan ons geopenbaard. Laten we de grote voordelen daarvan overwegen. Door tot de troon te komen, kunnen alle zegeningen verkregen worden. Als in deze wereld zo'n troon zou zijn waar we zilver, goud, gezondheid en uiterlijke zegeningen zouden kunnen krijgen, wat voor uitzonderlijke drukte zou er dan bij die troon zichtbaar zijn? De zegeningen die bij de troon der genade verkregen kunnen worden, zijn ontelbaar in menigte: alle geestelijke zegeningen in de hemel in Christus (Ef. 1:3). Deze zegeningen zijn van onschatbare waarde, eeuwigdurend, volledig vrij en ze zijn allemaal in liefde gegeven. Elke gunst van de troon der genade is meer waard dan al Gods algemene genade. Heere, 'verhef Gij over ons het licht van Uw aanschijn' (Ps. 4:7), dat zal vreugde geven in de ziel. Alles wat bij de troon der genade gegeven wordt, is een zegen van genade.

Ook de naam van deze troon zou mensen moeten leren hoe ze moeten komen en hoe ze de geschenken die ze daar ontvangen noemen moeten. Als het een troon der genade is, behoren we te komen als lege, behoeftige bedelaars. En als we daar iets ontvangen, zouden we het moeten beschouwen en benoemen als genade. Vraag het alle heiligen op aarde en ze zullen getuigen dat er grote en goede dingen bij de troon der genade te ontvangen zijn. Probeer het zelf en u zult ondervinden dat het niet tevergeefs is om hier te bedelen.

De verdoemden in de hel dragen het treurige getuigenis dat de zegeningen van de troon der genade groot zijn. Zij voelen en beseffen namelijk hun jammerlijk en eeuwig verlies van deze zegeningen. De verheerlijkten in de hemel weten hoe rijk de troon der genade is. Alleen zondaren op aarde zullen dit niet geloven. Zij zullen deze troon niet gebruiken zoals ze hem zouden moeten gebruiken.

c. Deze troon zal er niet altijd staan

Bedenk ten derde dat dit hof en deze troon er maar kort staan. Hij zal er niet altijd zijn. Deze troon staat er maar een beperkte tijd. God bepaalt 'een zekere dag' (Hebr. 4:7). De dag waarop de troon der genade er staat, is begrensd en beperkt tot vier dagen: de dag van het leven van een mens, de dag van het Evangelie, de dag van de wereld en de dag van de Geest.

De dag van het leven van ieder mens heeft grenzen die God eraan heeft opgelegd (Job 14:5). De troon der genade bestaat voor mensen niet voor langer dan dat zij leven. Als mensen sterven, gaan ze niet naar de troon der genade, maar naar de troon van heerlijkheid en oordeel. Als we bij de troon der genade gezegend zijn, zullen we welkom zijn bij de troon der heerlijkheid. Het leven is onzeker en kort en wij weten zeker dat alle verdragen tussen God en ons over onze zaligheid zullen verlopen aan het eind van ons leven. Dit zou mensen moeten aansporen om de belangrijkste zaak veilig te stellen in Gods tijd.

Ook *de dag van het Evangelie* wordt bepaald en begrensd door de Heere. Hij heeft bepaald hoeveel aanbiedingen van Christus u zult krijgen. Hij heeft ook bepaald wanneer de aanbiedingen zullen ophouden. Dan zal de troon der genade voor u weggenomen worden. 'Och, of gij ook bekendet, ook nog in deze uw dag, wat tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen', zegt onze Heere tegen Jeruzalem (Luk. 19:42). Dit was de beslissende dag voor Jeruzalem als stad en voor de inwoners als geheel. Hoewel veel mensen nog een nieuwe dag der genade kregen, heeft het voorbijgaan van die dag toch gevolgen voor dat arme volk en hun nageslacht tot op de dag van vandaag.

Als derde dag is er *de dag van de wereld*. Dan zal de dag der genade voor iedereen eindigen. 'Toen (...) kwam de bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten' (Matth. 25:10). Er werd geen genade meer aan mensen uitgedeeld. Wij weten niet wanneer die dag zal komen. Dit moment zal ellendig zijn voor de mensen die Christus zullen zien komen op de wolken des hemels, voordat ze Hem door het geloof in het Evangelie hebben gezien. Ellendig voor hen die de stem van de aartsengel en de bazuin van God zullen horen, voordat ze de levendmakende stem van de Zoon van God hebben gehoord vanaf de troon der genade. Ellendig voor hen die hebben nagelaten om op tijd tot Hem te roepen en daar dan te laat mee beginnen. 'Nadat de Heer des huizes zal opgestaan zijn, en de deur gesloten hebben, en gij zult beginnen buiten te staan, en aan de deur te kloppen, zeggende: Heere, Heere, doe ons open!' (Luk. 13:25). Ze wilden in Christus' tijd, toen Hij riep, niet door een open deur binnengaan. Is het dan niet rechtvaardig dat zij nu buiten de deur worden gesloten? Als Christus komt en de deur gesloten heeft, zal er niemand meer binnengelaten worden, hoe hard hij ook klopt. Maar zolang de troon der genade er nog is, zal óók niemand buiten gehouden worden, wie hij ook is, als hij wil binnenkomen en klopt om binnengelaten te worden.

Ten vierde is er *de dag van de Geest*. Hier is een grote diepte van Gods soevereiniteit en wijsheid te ontwaren, een grote diepte van Zijn gestrengheid, een onverklaarbaar en vreselijk oordeel. De Geest van God worstelt met mensen in het Evangelie. Hij komt soms heel dichtbij en belegert hen als het ware. Ze lijken dan op het punt te staan zich over te geven en zijn niet ver van het Koninkrijk van God. En toch trekt Hij dan Zijn hand terug en verlaat Hij hen. Ik geloof dat veel goddeloze mensen, veel verworpenen, op sommige momenten in hun leven dicht bij de hemel zijn geweest dan veel uitverkorenen een half uur voor hun bekering. (Als gezegd kan worden dat iemand dicht bij de hemel is terwijl hij daar nooit binnen zal komen.) 'Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met de mens' (Gen. 6:3). Wat voor twist dit was en wat er geworden is van degenen met wie gestreden werd, kunnen we

lezen in 1 Petrus 3 vers 19-20. Niets zal de eeuwige ellende van de verdoemden erger maken dan de herinnering aan de dag waarop hun genade werd aangeboden en zij dat aanbod afwezen. De vleselijke harten van mensen zijn nu vol met kritiek op de onnavolgbare methoden en wegen van God met de zonen der mensen. Maar de oordeelsdag zal bepalen en verklaren dat er in de verdoemenis van de goddelozen sprake was en is van de meest zuivere en onbesmeurde gerechtigheid en rechtvaardigheid. Op die dag zal blijken dat de redding van alle uitverkorenen zuivere, volmaakte en overwinnende genade is. Genade regeerde in hen en over hen en door hen, totdat ze door die genade de hemel binnengebracht werden.

Wij weten dat er een genadetroon is. Dat is een onzegbaar groot en belangrijk voorrecht. Tegelijk is de voortduur ervan zeer onzeker. Daarom zouden wij deze troon vandaag des te ijveriger moeten gebruiken. Waarom zou iemand deze troon der genade zo verlaten laten staan? Zullen we de Heere uitlokken om te zeggen: 'Ik heb de troon der genade tevergeefs opgericht voor zondaren die niet willen komen?'

Nogmaals, denk na over de toorn die zal volgen op het negeren van het aanbod en dit grote voorrecht. Deze zonde wordt op veel manieren bedreven en er volgen allerlei soorten oordeel op. Maar dat bewaar ik voor de volgende gelegenheid. Ik wil het nu over u hebben. Weet u door persoonlijke beoefening en ervaring wat deze troon der genade is en wat u daar kunt ontvangen? Anders kunt u later misschien een christen worden, maar bent u dat tot nu toe niet. Dat is alleen mogelijk als u vaak gebruikmaakt van deze troon en daar steeds weer zegeningen ontvangt. Welke naam u ook hebt in de wereld of in de gemeente van Christus, als u nooit enige behoefte voelt aan de zegeningen van de troon der genade en er nooit gebruik van maakt, dan bent u zonder twijfel een dode zondaar. Mensen kunnen een juist oordeel vellen over de staat en gesteldheid van hun ziel aan de hand van hun komen tot de troon der genade. Geen ziel heeft ooit leven gekregen anders dan door een daad van genade en kracht van deze troon. Geen ziel kan levend blijven behalve door

dagelijkse omgang met deze troon. Het is onmogelijk dat onze lichamen levend en krachtig blijven zonder eten, drinken en lucht. Net zo goed is het voor een gelovige ziel onmogelijk om te groeien zonder dagelijks de toevlucht te nemen tot de troon der genade.

Geef daarom gehoor aan de vermaning en aansporing in onze tekst: Kom tot deze troon! Zeg: 'Heere, ik ben uitgenodigd om tot de troon der genade te komen en niemand heeft die genade harder nodig dan ik. Er is genoeg genade voor mij en daarom kom ik. Ik smEEK, ik houd aan en ik dank de Gever, en zo zal ik zalig worden door te ontvangen.'

